אוצר מדרשים — החסיד שהתעשר

מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בכל יום שלוש תפלות והיתה תפלתו עולה לפני כסא הכבוד כתמיד שהיה קרב על גבי המזבח, וקיבל עליו אותו חסיד שלא יקבל מתנה משום אדם, והיה מהלך בכל יום באשפות ומלקט סמרטוטין ונותן לפניו ולאחריו לכסות ערוותו וכך היה מנהגו.

וכשראה הקב"ה עלבונו וענותו אמר לאליהו: "לך ותן לו ד' זוזים."

הלך אליהו ומצאו מתפלל כמנהגו. המתינו עד שכלה תפלתו, אמר לו: "שלום עליך רבי." והחזיר לו שלום. ורצה אליהו ליתן לו ד' זוזים כמו שצוהו הקב"ה, ולא רצה לקבלם עד שפייס אותו וקבלם. הלך לשוק וקנה מהם בגד לצרכו, ובא לו אדם אחד וחמד אותו טלית שעליו.

אמר לו: "מכור לי טלית זה."

אמר לו: "בכמה?"

אמר לו: "בעשרים וארבעה זהובים."

אמר לו: "קחהו."

ומן אותו כ"ד זהובים נתעשר וקנה מהם עבדים ושפחות ועיירות, וספינות היו לו פורשות בים. כיון שנתעשר נמנע מלהתפלל ושכח מנהגו הראשון.

אמר הקב"ה לאליהו: "ראה אותו צדיק שהרביתי לו עושר ונכסים וכבוד ומנע תפלתו, לך וקח ממנו מה שנתתי לו."

הלך אליהו ומצאו שהיה יושב בקתדרא של זהב בבית הכנסת. אמר לו: "שלום עליך רבי." והחזיר לו שלום.

אמר לו אליהו: "עשה לי טובה והחזיר לי מה שהפקדתי אצלך."

אמר לו: "מה זה שהפקדת אצלי?"

אמר לו: "ד' זוזים שנתתי בידך."

אמר לו: "איני מכירך."

מיד אמר לו אליהו: "כך שמי, ונתתי לך כשהיית מתפלל בבית הכנסת."

אמר לו: "יפה הזכרתני." ורצה ליתן לו.

אמר לו אליהו: "אותן עצמן תן לי ולא אחרים."

אמר לו: "ומי מכירן ומי יוכל לפשפש אחריהן?"

אמר לו: "תביא ארנקי שלך ואבחר אותן."

נעשה לו נס ולקח אותן עצמן והלך לו. מיד נתמעטו נכסיו של אותו חסיד, ומתו כל בניו וכל בנותיו ועבדיו ושפחותיו, וספינותיו טבעו בים. וחזר אותו חסיד למנהגו הראשון והיה מלקט סמרטוטין באשפות ומתפלל ג' תפלות בכל יום.

כבש הקב"ה רחמיו ואמר: "אותו חסיד חביב עלי ביותר ואיני יכול לראות צערו, לך והלוה לו עשרה זוזים והשביעהו בשמי שלא יבטל תפלתו לעולם כמנהגו."

מיד בא אליהו אצלו ומצאו מתפלל, והמתינו עד שהתפלל ונתן לו שלום ואמר לו: "טול מה שאני נותן לך ואשביעך בה' שלא תבטל תפילתך לעולם."